

Sevgiliden Bir Yudum

– Ümit Zeki · 22 Temmuz 2012

Bir afeti cihana tutuldum ki sormayın!
Benlik mi koydu bende, beni de aldı benden,
Can oynadı yerinden, ruh sıyrıldı bedenden,
Sel olan sevdaların karşısında durmayın!

Ateşi aşkla yanan gönülleri yermeyin!
Gün olur bir haspanın yanarız sevdasına.
Zor gelir ayrılığı dayanılmaz yasına,
Kül edip sevgileri sokaklara sermeyin!

Hicran denen kör devle sevdaları vurmayın!
İçten içe korlanır bitirir gıdım gıdım,
Aşığa Kevser olur sevgiliden bir yudum,
Aşk sürgünü mücrimi sarp yollarda yormayın!

Karanlık gölgelere sırtınızı vermeyin!
Ummadığınız bir gün güneşe atar gider.
Her bezirgân bir olmaz bazısı satar gider,
Bağbanı mert olmayan bağa asla girmeyin!

Kalbi yaralı kuşa asla sapan germeyin!
Kim bilir umutları hangi dağın ardında...
Gül bülbüle boy verir bülbül kendi derdinde.
Gülmeyen hiçbir gülü dalda solsun, dermeyin!

Kalp kıran Kâbe yıkar, hiçbir kalbi kırmayın!
Ne mutlu kim tutarsa yana düşen bir eli.
Lakin kırıldı kalbim zalime ne demeli,
Mutsuzluklar üstüne asla hayal kurmayın!

Dertliyim dertler kadar ne olur hor görmeyin!
Ben kendi dertlerimle sır olayım sırlara.
Bir garip kuldu diye siz deyin asırlara,
İflah olmam ne mümkün yarama em sürmeyin.!

Ankara - 15.07.2012
Ümit Zeki SOYUDURU